

Even voorstellen, ik ben geen supervrouw en lijd aan een chronisch gebrek...

Even voorstellen, mijn naam is...

Flauw, want dat is niet meer nodig maar toch wil ik graag eens even een paar puntjes op de 'i' zetten!

In het najaar van 2008 begon alles door onrust, door het niet geloven dat het waar kon zijn en door inzichten dat we besodemieterd worden. Met alles wat er begon bedoel ik het feit dat ik persoonlijk via het rammelen omtrent vaccinaties, het willen laten nadenken, het erop willen wijzen dat we zelf onze eigen beslissingen moeten nemen, niet alleen de drie weken vanaf 17 februari 2009 aan de slag ging tot 2 maart, de dag waarop de eerste meisjes naar de HPV-spuit liepen zonder enig besef wat dit voor gevolgen zou kunnen hebben, maar tot op de dag van vandaag nog steeds actief ben.

Uit de hand gelopen dus, finaal uit de hand gelopen!

Erg?

Nee, absoluut geen spijt van, maar natuurlijk wel erg dat het nog steeds noodzakelijk is.

Via de HPV-vaccinatie kwamen alle vaccins 'voorbij', inclusief de wereldwijde angstcampagne omdat er zogenaamd een griep epidemie zou komen.

Vaccins werden besteld, de gekte brak nog meer los en zogenaamde wetenschappers kwaakten op de televisie dat het een lieve lust was met allen, achter de coulissen, met de nodige belangen. Als gevolg hiervan gaf ik lezingen overal waar men die maar wilde organiseren.

Het verhaal ging verder en verder en daarmee ook het besef dat er zoveel mensen zijn met een goed verhaal, dat allen eigenlijk moeten horen. Een goed advies kan ook komen via de arts die spreekt of de kweker die vertelt over de bodem, waar onze gezondheid begint. Geen goede bodem, geen goede groenten, zo simpel is het verhaal!

Daaruit voort kwamen de GVA, oftewel de Gezond Verstand Avonden tot stand, vanaf november 2010. Op maandelijkse basis zijn er avonden, door het hele land verspreid, in alle provincies behalve in Zeeland en de Noord Oost Polder en de Flevopolders.

De ene provincie heeft meer locaties dan de andere maar we kunnen na bijna twee jaar spreken van een aardige score.

Tot nu toe heb ik al die locaties zelf opgestart, door twee maanden achter elkaar een lezing te verzorgen waarna de derde keer een andere spreker de locatie ging bezoeken. Deze

spreker wordt door de locatiehouder gekozen uit de sprekerslijst, die inmiddels een respectabel aantal van meer dan 100 onderwerpen en sprekers bevat. Als we spreken over rond de veertig locaties zijn er wel tachtig opgestart, van het uiterste noorden tot het uiterste zuiden van het land en overal daar tussenin.



Je moet altijd meer arbeid verrichten om een uiteindelijk resultaat te behalen; dat is overal aan de orde dus ook hier.

We zijn alweer bijna twee jaar verder en hebben de balans opgemaakt.

De GVA moet groeien, maar niet meer uitsluitend door mijn actie.

Als de inwoners van Nederland willen dat er meer locaties komen, er in hun eigen omgeving een locatie komt of welke wensen zij ook maar hebben, dan zou ik zeggen: 'Stroop de mouwen op en help!'

Dat is de reden dat we al een klein groepje hebben van personen die we de 'opstarters' van de locaties noemen. Het idee is, dat er op korte termijn zoveel personen zijn, dat elk persoon af en toe een avond in de agenda heeft staan en korte afstanden rijdt.

Inmiddels ben ik aan het afbouwen, heel gewoon omdat dit moet, ik geen supervrouw ben en aan een chronisch gebrek lijdt.

Namelijk: **tijd te kort!**

Tijd te kort is een structureel chronisch probleem. Lange afstanden door het land kosten veel tijd, dat moge duidelijk zijn.

Wanneer er een locatie in Zuid Limburg opgestart moet worden dan is mijn vertrektijd vroeg in de middag, want vanaf Bergen (boven Alkmaar) is het een eind rijden naar Heerlen, Kerkrade en andere plaatsen in die omgeving.

Diezelfde afstand moet je ook terug weer afleggen, dus in het holst van de nacht kom je dan thuis, dan kan ik niet meteen mijn mandje in, conclusie, de volgende dag begin je al later en dan is er een partij mail, o, o, o, zeggen we af en toe.

Mails waarvan de meesten een persoonlijk antwoord moeten hebben gezien de vragen die men stelt.

Dus als er weleens een mail tussendoor glipt waar we niet op reageren, geen onwil maar we lijden aan tijdgebrek!

Naar Groningen is ook meestal rond de 200 kilometer enkele reis, dus met andere woorden: het zijn overwegend lange afstanden.

Amsterdam voelt tegenwoordig al als 'bijna thuis'... ☺

Onze auto krijgt een compliment, heeft mij nog nooit laten staan en er is ruim een ton aan kilometers bijgekomen alleen voor lezingen.

Maar ik zei al eerder, ik ben geen supervrouw en daarom gooien we het roer drastisch om.

Als je zelf niet je gezonde verstand gebruikt maar wel zo nodig avonden onder deze titel wilt opstarten dan klopt er ook iets niet.

Gooi ik nu de handdoek in de ring?

Nee, absoluut niet, maar het moet wel anders. Wanneer je iets 'zomaar' begint, 'zomaar' omdat je een idee hebt, dan kan dat uit de hand lopen en wil je succes blijven oogsten zul je steeds je koers moeten wijzigen.



Daarnaast speelt al langer de gedachte dat de GVA inmiddels zo groot is geworden dat dit niet meer alleen door mij gedragen kan en moet worden. Want wat als ik om wat voor reden dan ook een tijd geen locaties kan opstarten?

Ik ben geen supervrouw dus ook ik zou, al is het door iets simpels, een poosje bepaalde activiteiten niet meer kunnen uitvoeren.

In dat geval ligt het opstarten stil en dat moeten we zien te vermijden.

Daar is een begin mee gemaakt. Er zijn een aantal locatiehoudsters die deze taak op zich nemen, er zullen een aantal sprekers/sters zijn die eveneens zich hiermee bezig gaan houden en gestaag groeit het aantal personen voor deze activiteiten.

Dat is een fijn gevoel want dan gaat dit te allen tijde door.

Dat is alvast één punt waar aan gewerkt wordt.

Limburg...

In de provincie Limburg merkt men dat nu, zij zitten opeens met een aantal locaties in een overgangsfase. Afgelopen voorjaar was hier nog geen spraken van en vulde de agenda zich met nieuwe afspraken tot in oktober en november toe.

Na de zomerstop merkte ik dat de lange ritten als een zwaard boven mijn hoofd gingen hangen en als je dan niet ingrijpt ben je na verloop van tijd te laat. Die ervaringen heb ik in het verleden al vaker opgedaan, altijd net te ver, net over mijn laatste grenzen heen, met als gevolg dat je dan een tijd nodig hebt er weer bovenop te komen.

Gebruik je gezonde verstand is ons motto, dus moet je dat zelf ook doen!

Stoppen voor je te ver gaat, dan blijf je aardigheid houden in je bezigheden en zal niemand er onder lijden.



Het idee was eerst de locaties die al gepland stonden zelf netjes te verzorgen zoals we tot voorkort deden maar daar Petra in Limburg al langer in de startblokken staat, we er samen al uitvoerig over hadden gesproken hebben we de knoop doorgehakt en heeft zij een aantal locaties van mij overgenomen.

Ik ben geen supervrouw en red het niet twee dagen achtereen in Limburg te zijn, overnachting was dan geregeld bij Petra, thuis te komen en een berg mail tegemoet te zien van een paar dagen, mijn eigen locatie een dag later draaien – als gastvrouw aanwezig zijn althans – soep koken voor Schoten B. en

een dag later naar Schoten te gaan boven de stad Antwerpen.

O ja, men had mij heel graag die zondag daarna ook nog ergens in het land gezien met mijn lezing over de eetbare bloemen en om mijn boekjes over dat onderwerp te presenteren.

De week erna staan er weer drie avonden op de agenda, redelijke afstanden waaronder Haaksbergen, voor mij hier vandaan een aardig eind.

Het is duidelijk uit de hand gelopen en op mijn vraag of er mogelijk personen zijn om de GVA mede te laten groeien in de vorm van financiële bijdragen om eventueel ruimtes te kunnen huren voor grotere evenementen, is nog geen enkele reactie gekomen.

Al een aantal jaar hoor ik dat het goed is dat we op de site een mogelijkheid bieden om een donatie te doen.

Gekscherend zeg ik dan altijd, “ja als allen denken:... ‘Mijn buurvrouw doet het wel’, zal het lang duren.” ☺

Zonder gekheid, het idee is niet gek maar er gebeurt ook niets mee waardoor wij tot de conclusie zijn gekomen dat we dan blijkbaar overal zelf verantwoordelijk voor moeten zijn. Wij hebben geen overheid achter ons staan, geen landelijke instanties die ons steunen, nee wanneer er op een locatie te weinig personen zijn om de kosten te dekken dan is het heel gewoon ons eigen ‘pakkie an’!

Zelf weet ik wel dat vaccins duivels zijn.

Zelf weet ik wel dat er veel slechte E nummers zijn.

Zelf weet ik wel dat je de goede vetten eten moet.

Zelf weet ik wel welk pad ik zal volgen als ik mogelijk te horen krijg dat ik kanker zou hebben, namelijk nooit de chemo en alle ellende van dien!

Zelf weet ik wel dat het lichaam een zelfgenezend vermogen heeft.

Zelf weet ik wel dat cholesterol een grote leugen is en we vreselijk bedonderd worden op dat vlak.

Met andere woorden: de lezingen geef ik niet om mijzelf te overtuigen en te inspireren zoveel mogelijk op het goede pad te blijven wandelen.

Als ik daarom die reizen maakte kon ik wel al eerder stoppen en mijn tijd anders gebruiken.

Nee, ik weet het wel!

Maar we zijn ons er wel van bewust dat er veel kennis is verdwenen door de huidige consumptiemaatschappij, door het schoolsysteem en door de stress waarin veel gezinnen verkeren.

Door dat men zoveel ‘moet’ om het huishouden draaiende te houden.

Dat zijn redenen genoeg om te stimuleren dat er landelijk veel locaties bij komen en er nog meer sprekers met een goed verhaal hun boodschap kunnen delen.

Mijn rol in de toekomst...

Vanaf nu zal ik nog een aantal locaties opstarten die op de agenda staan. Mogelijk start ik door het jaar heen in de toekomst af en toe eens een locatie op in de eigen omgeving of om een speciale reden maar dat zal niet meer structureel gebeuren.

De ‘opstarters’ per regio zullen daar zorg voor dragen. Allen die een locatie willen beginnen blijven als eerste contact met ons te maken hebben.

Mijn man blijft de posters en flyers maken, wij blijven de sprekerslijst updaten en het overzicht bewaken.

Elke locatie zal de eerste tweemaal altijd opgestart worden door dezelfde persoon, ook daar veranderen we niets in.

Met mijn lezing over van alles wat eetbaar is in onze eigen omgeving zal ikzelf op de sprekerslijst komen te staan zodat dit onderwerp hier en daar op de agenda kan komen maar dan plannen we in overleg. Mogelijk een keer een middag in het weekend voor de verre locaties, het is in elk geval anders dan velen tweemaal achter elkaar bezoeken.



De serie: 'Nooit geweten....', de kleine boekjes over eetbare bloemen en planten zal uitgebreid worden en daarnaast werken we aan een nieuwe serie, eetbare gewassen als uitgangspunt in recepten. Er zal een boek verschijnen in november met als titel: 'Help, er zit een pastinaak in mijn soep'.

Deze titel nodigt uit meer variaties te bedenken op andere gerechten. Dit alles is tot stand gekomen door de lezingen vanaf januari 2012 over dit onderwerp en de soep, kruidenboter of pesto die we dan in de pauze presenteerden, passend bij de avondinvulling.

De enthousiaste reacties hebben er voor gezorgd dat er nu een boek komt met soeprecepten.



Boeken schrijven is leuk; alle gerechten fotograferen ook. Maar dat geldt ook voor het fotograferen van de planten in hun natuurlijke omgeving. Dit is altijd mijn uitlaatklep geweest, maar je moet er wel de tijd voor nemen.

Dat wil ik de komende tijden wat meer gaan plannen en zo ook dit onderwerp aanbieden aan bijvoorbeeld vrouwenverenigingen. De keuken is de geschikte plaats om eetbare bloemen en planten te verwerken en aangezien de vrouw des huizes dat in de meeste gevallen verzorgt lijkt het mij geen gek idee via deze wegen deze kennis te verspreiden.

Zaterdagmiddagen...

Zaterdagmiddagen in elke provincie is het volgende wat we gaan verzorgen. Steeds met een week of vier tot zes ertussen, van het noorden naar het zuiden, dan weer in het midden, vervolgens van het oosten naar het westen, of omgekeerd, het maakt niet uit, maar we willen zaterdagmiddagen met diverse sprekers organiseren net zoals in het kasteel van Schoten B., net boven Antwerpen.

Tijdens deze middagen kunnen locatiehouders uit dat rayon zichzelf voorstellen door de posters en de flyers te presenteren, hun activiteiten kenbaar te maken, kortom zij kunnen laten zien wie zij zijn.

Zaterdagmiddagen, regelmatig een avond lezing, maar binnen een bepaalde afstand en de boekenseries uitbreiden, dat zijn mijn prioriteiten de komende (mogelijk) twee jaren zeggen we maar weer.

Een aantal personen die gaan opstarten hebben al aangegeven de inhoud van mijn eerste lezing over vaccins, E nummers, Ritalin en andere invloeden te willen blijven vertellen.

Geweldig! Dank jullie wel!

Daarnaast staan er ook sprekers op de lijst die over deze onderwerpen spreken; dat is de reden dat ik wat kan gaan veranderen, er is genoeg informatie.

Vaccins en alle informatie daar omheen laten we niet los, de site werkt mijn man regelmatig bij, er is genoeg te lezen over deze onderwerpen, kortom wie geïnformeerd wil zijn kan geïnformeerd zijn!

Meteen de gelegenheid mijn man te bedanken want zonder zijn hulp en dagelijkse inzet had ik die ruim een ton niet aan de kilometerstand van de auto kunnen toevoegen! ☺

Ik ben geen supervrouw dus dan was dat niet gebeurd!
Dank aan allen die gaan helpen de GVA nog groter te maken want dat is het doel waarom ik deze veranderingen wil invoeren, met velen kom je verder dus op naar de 100 locaties!

Mijn chronisch lijden zal snel opgelost worden want: geen verre ritten meer op regelmatige basis zal mij veel tijd schelen!

Toch waren het twee heerlijke jaren sinds het begin van de GVA.

Veel contacten gelegd, veel beleefd van hilarisch tot ernstige dingen maar het waren twee waardevolle jaren en om alles beter te laten functioneren, gaan we nu ons gezonde verstand gebruiken en groots samenwerken.

Eens kijken hoeveel locaties er volgend jaar om deze tijd zijn! ☺



Anneke Bleeker
Bergen NH
9 oktober 2012

www.gezondverstandavonden.nl

www.verontrustemoeders.nl

Foto's: Anneke Bleeker. Deze mogen bij het artikel gebruikt worden met bronvermelding.
Alle foto's zijn van de porseleinzwam

Natuurlijke tips:

Een recept met porseleinzwammen van Hanneke van der Goot

200 gr	sjalotten
500 gr	gemengde paddenstoelen (waaronder: porseleinzwammen)
20 gr	boter
100 gr	ontbijtspek
200 ml	witte droge wijn
1 theelepel	paprika poeder
125 ml	crème fraîche
2 eetlepels	bieslook

Snijd de sjalotten en veeg de paddenstoelen schoon.

Smelt de boter en bak de spekblokjes.

Voeg de sjalotjes toe. Fruit ze zachtjes enkele minuten.

Voeg de helft van de paddenstoelen toe en bak ze op hoog vuur.

Voeg de rest van de paddenstoelen toe en bak ze ook even mee.

Voeg de wijn toe en breng aan de kook. Laat 10 minuten zacht koken.
Roer de crème fraîche en de paprikapoeder erdoor.
Even door warmen en peper en zout toevoegen.
Schep in een schaal en strooi de bieslook er over.

Dit gerecht is lekker met aardappelpuree en zuurkool.

Porseleinzwammen zijn te vinden op (omgevallen) beukenbomen. Zij zijn te oogsten van september tot november. De kleur van deze zwam is porselein wit. Als je de paddenstoel tegen het licht houdt doet dit je denken aan een stuk servies van porselein. Dit verklaart de naam. De hoed is 2 tot 10 centimeter en is bedekt met een slijmlaag. Eventueel vuil op de hoed kun je er met een mesje afschrapen. Bak deze zwam in een mix met andere paddenstoelen.

